

strid; thi hvad Rettigheder den skal have, som har Hesten til Fodring og tillige til Brug, og hvilke Rettigheder det Offentlige har bliver jo bestemt, og dersom man vil have et Begreb om, hvem Eiendomsretten er hos, kunde man jo rigtignok være i Tvivl om, hvem man vilde tillægge den, især da den nye Lov ikke vil tilstede det Salg af Heste, som hidtil ubefristeligt har været Hesteudrederen tilladt, naar det skee inden 8 Uger før den Tid, da Hesten kunde indkaldes, og iøvrigt havde skillet en forsvarlig Hest istedet. Der kunde maasse mindre let tilstaaes ham en, men Tinggen er den, at Eiendomsretten bliver begrændset, hvem man saa end tillægger den; thi den ene har en udstrakt Brugsret og den anden, nemlig Staten har Raadighed til, under visse Omstændigheder at tilegne sig dem, men ikke en vedvarende Udøvelse af Bruggen over dem. Det er altsaa kun en Dødsstrid. Jeg kan ikke negte, at jeg vilde finde det meget rigtigere, at Udrederen eller den, der modtager Hesten til Ansvar, ogsaa tillige havde Salgsret under samme Betingelser som hidtil, og jeg troer saameget mindre, der kunde være nogen Betænkelse derved, siden det er et heelt District, som Ansvaret paahviler, og det bliver Districtets Sag, hvorledes det vil accordere med den enkelte Mand, som det overdrager Hesten til, idet jeg troer, at disse i Almindelighed ville komme overeens om, at den, der modtog Hesten, skulde have den samme Dispositionsret, som Hesteudrederne hidtil have havt, naar de ansaae ham for en nogenlunde vederhæftig Landmand, ligesom jeg troer, det ikke er vanskeligt, at faae Nogen til at overtage Statens Heste paa denne Maade.

A. Sørensen: I Anledning af at enhver Commune i Særdeleshed kan sondre sig fra Districtet i sin Heelhed eller forblive i Forbindelse med det, og altsaa lide Brost med det, efter som den selv synes, og da det tillige letter Opsynet og kan være mere besparende for Staten i Almindelighed, naar Districterne udrede Hestene, skulde jeg ogsaa slutte mig til den arede 2den Landskingsmand for 2den Kreds, (Thalbitzer) med Hensyn til Afstemningen i denne Sag.

Da Ingen videre ønskede, at yttre sig gif man over til Afstemning, hvorved

ad § 3.

1) Forslag af P. Hansen, P. Steffensen, S. Sørensen, F. Johansen, Kirk og P. C. Jørgensen: At denne § udgaaer, og at istedet derfor en § optages i Loven, saalydende:

„Udredning af samtlige Heste til Hærens Brug bliver fra 1ste April 1851 at regne en Statsbyrde, hvorimod Underholdning af de i § 1 ommeldte 1728 Heste i den Tid, de ikke ere i Militaeretatens Tjeneste, overtages i Fremtiden af samtlige Hartkornsbrugere i Kongeriget, med Undtagelse af Bornholm, saaledes at Skov- og Møllekyld regnes halvt mod Uger- og Engshartkorn, og at hvert Amt, derunder indbefattet de deri liggende Kjøbstæder for det Kjøbstadorderne paahvilende Hartkorns Bedkommende, udgjør et Underholdningsdistrict for sig. Hvor i et Amt ere flere Amtstuedistricter med særlige Amtsraad- og Amtsrepartitionsfonds, betragtes hvert Amtstuedistrict som et særligt Underholdningsdistrict. Kjøbenhavn bliver i denne Henseende at henregne til Københavns Amtstuedistrict. Samtlige Districter og Antallet af de Heste, som hvert af disse skal underholde, indeholdes i nedenstaaende Fortegnelse; men der skal veduden, indtil Omorganisationen af Hæren, tilkomme Krigsbestyrelsen Ret til i fornødent Fald at forøge Antallet af Hestene for hvert District, indtil det Dobbelte af det i Fortegnelsen fastsatte Tal.“

(Her indføres den Udkastet vedsoiede Fortegnelse).

hvorover der var forlangt Afstemning ved Navneopraab af følgende Medlemmer Johansen, D. Nielsen, Mortensen, S. Sørensen, Kirk, P. Hansen, P. Steffensen, P. C. Jørgensen, Borgen og Westely, blev, som det vil sees af Nedenstaaende, forkastet med 28 Stemmer mod 9.

Ja.

Borgen.

Hansen, Gaardeier.

Holberg.